

én gang har fundet sin endelige løsning i det næste årtusind.

Jeg vil bare gerne tillade mig hele tiden at sætte spørgsmålstegn ved det, vi gør, for vi skal hele tiden sikre os, at vi yder den bedste indsats.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil også gerne takke for debatten. Der har ikke været megen lyst, kan man sige, hos de partier, der står bag regeringen, til at diskutere indholdet af arbejdsmiljøindsatsen. Jeg ville egentlig godt gøre fru Margrethe Vestagers ord til mine øg sige, at det har været forstemmende, fordi man har mærket den hensigt, der er hos denne her regering, nemlig at der ingen intentioner er om at følge op på arbejdsmiljøområdet.

Fru Charlotte Antonsen synes, så vidt jeg forstår, at målet bedst nås, hvis man lytter til virksomhederne. Ja, naturligvis skal man det, men det er jo langtfra tilstrækkeligt.

Hr. Bent Bøgested, som nu ikke er her mere, påpeger ganske rigtigt en lang række problemer. Og vi forsøgte at få hr. Bent Bøgested til at konkretisere, hvad Dansk Folkepartis politik på det her område er, men desværre uden held. Det kan vi jo kun beklage, for så kan vi frygte, hvordan det går fremover med arbejdsmiljøområdet.

Fru Charlotte Dyremose: Det er ikke meget anderledes her. Lov er lov, og lov skal holdes, siger fru Charlotte Dyremose ganske vist, men i praksis er det ikke det, som fru Charlotte Dyremose lægger op til. Tværtimod, vil jeg sige.

Så der har ikke været megen opbakning bag de fire partier, som står bag vores forslag til vedtagelse, og deres ønsker om at komme videre på arbejdsmiljøområdet.

Det har været nævnt, at nogle af de fire partier her var imod, at parterne var inddraget. Det vil jeg altså meget stærkt tilbagevise. Det fremgår jo også helt tydeligt af vores forslag til vedtagelse, at vi med tilfredshed konstaterer, at der skal arbejdes med de fire prioriterede områder, og at vi havde ønsket, at regeringen ville sige bare lidt om, om den har ønsker om at lave en handleplan på området. Vi forventer ikke, at snak alene gør det. Vi forventer ikke, at vi kommer igennem på arbejdsmiljøområdet med de mål, der er stillet op, hvis der ikke kommer nogle nye politiske tiltag og samtidig nogle incitamenter for virksomhederne til at gøre en ekstra indsats.

Så det er med nogen beklagelse, at vi afslutter debatten her, men vi ser naturligvis frem til,

hvad der sker, når nu Prioriteringsudvalget kommer med sin rapport.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til, hvis der sker noget nyt på området, eller så snart man ved noget, at fremsende resultaterne til Arbejdsmarkedsudvalget, sådan at vi kan følge processen tæt, sådan at vi måske forhåbentlig, når vi står her igen med det samme tema, er kommet noget videre.

Kl. 13.20

Til slut vil jeg sådan set bare lige påpege over for ministeren i forbindelse med det seneste svar, han gav, at BST jo er privat. Det er jo ikke nogen offentlig virksomhed, det er virksomhedernes egen private virksomhed, så det er en privat virksomhed. Og så vil jeg bare sige tak for debatten i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om forslagene til vedtagelse foretages tirsdag den 5. november 2002.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere. (Forlængelse af revisionsfrist og tilføjelse af arbejdstidsloven).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Jeg kan starte med at sige, at Venstre støtter lovforslaget om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere.

Det her handler om fri bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser og er et grundlæggende princip i det europæiske samarbejde.

Udstationeringsloven af 15. december 1999 implementerer EF-direktivet, der har til formål at forhindre, at den fri bevægelighed udnyttes til social dumping. Ved begrebet social dumping

forstås, at virksomheder, der udfører tjenesteydelser i et andet land, medbringer egne medarbejdere, hvis løn og arbejdsvilkår er på et lavere niveau end i det land, hvor arbejdet udføres midlertidigt.

For at undgå social dumping pålægges EF-direktivet medlemslandene at sikre, at udenlandske arbejdstagere arbejder under samme vilkår som statens egne borgere. Det betyder i praksis, at virksomheder, der i forbindelse med levering af tjenesteydelser udstationerer deres medarbejdere til Danmark, skal overholde de danske regler, der indeholder rettigheder inden for arbejdsmiljø, ligebehandling og ferie, altså nærmere bestemt lov om arbejdsmiljø, lov om ligebehandling af mænd og kvinder og lov om ligeløn.

Funktionærlovens § 7 skal, hvis § 1 er opfyldt, også overholdes, ligeledes lov om forbud mod forskelsbehandling og ferielovens regler. Lovforslaget tilføjer så også lov om gennemførelse af visse dele af arbejdsdirektivet. Lovforslaget medfører altså, at den lov ligeledes skal overholdes af den udenlandske virksomhed. Virksomhederne er således forpligtet til at overholde den danske lovgivning vedrørende arbejdstidens tilrettelæggelse, hvileperioder, pauser og den ugentlige arbejdstid osv.

Mindstelønnen er som bekendt ikke lovreguleret i Danmark, og vi har heller ikke de almengyldige overenskomster, som kendes fra andre lande. Vi har således ikke nogen gældende regler vedrørende lønniveau, som vi kan pålægge de udenlandske virksomheder at overholde.

I Danmark er reglerne om mindsteløn fortsat udelukkende fastsat i de lokale overenskomster. Og i det foreliggende lovforslag er der fortsat ingen regler om at lade de lokale overenskomster gælde for udstationerede lønmodtagere. At der ikke findes sådanne regler, vil teoretisk – men teoretisk – kunne betyde en risiko for social dumping med hensyn til lønniveauet. Men det har bare i praksis vist sig, at der kun foreligger meget få sager om mindsteløn, hvorefter det efter samråd med arbejdsmarkedets parter er blevet besluttet, at lønniveauet fortsat er frit at fastsætte.

For at imødekomme udviklingen på det område bliver revisionsbestemmelsen i loven bevareret, således at loven revideres senest i januar 2006.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Og så er det hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Da vores ordfører på sagen, fru Lone Møller, ikke kan være til stede, har jeg lovet lige at sige, hvad vores synspunkt er, og jeg skal gøre opmærksom på, at det også gælder for Enhedslisten og Det Radikale Venstre.

Jeg skal sige, at Socialdemokratiet og de nævnte partier ingen bemærkninger har hverken til konsekvensrettelsen i den gældende lovs § 5 eller til forlængelsen af revisionsfristen i lovens § 11, og vi tilslutter os lovforslaget.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg skal også sige, at da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige et par ord her på Dansk Folkepartis vegne.

Lovforslaget drejer sig om en forlængelse af revisionsfristen, som er blevet indsat i loven efter aftale med arbejdsmarkedets parter. Formålet med bestemmelsen var, at man kunne tage højde for eventuelle problemer for udstationerede, så man kunne anvende kollektive overenskomster.

Kl. 13.25

Efter arbejdstidslovens ikrafttrædelse i maj 2002 har der ikke været de store problemer, og de, der har været, er blevet løst. Der er derfor enighed om, at der ikke er behov for ændring på nuværende tidspunkt. Revisionen tages op igen den 1. januar 2006, og samtidig tilføjes arbejdstidsloven til lov om udstationering af lønmodtagere med virkning pr. 1. januar 2003. Det skulle ikke give problemer for nogen, så derfor kan Dansk Folkeparti støtte dette forslag.

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget. Det gælder forslaget om at tilføje arbejdstidsloven i listen i § 5 over love, som skal være gældende for udstationerede medarbejdere, og vi er også enige i vurderingen af, at der ikke i øjeblikket på lønområdet er problemer med social dumping, hvorfor det er naturligt at udsætte datoen for en revision til 2006.

Lene Garsdal (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne komme med nogle ganske få bemærkninger til det her lovforslag.

Der er tale om nogle konsekvensrettelser og om en forlængelse af den gældende revisionsbestemmelse, hvilket synes at være meget fornuftigt, så derfor har SF en positiv indstilling.

Tove Videbæk (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti kan støtte dette forslag om udsættelse af revision af loven om udstationering af lønmodtagere til senest den 1. januar 2006.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil takke ordførerne for støtten til lovforslaget.

Indsættelsen af revisionsbestemmelsen havde i sin tid til formål at sikre, at man inden for en overskuelig fremtid sammen med arbejdsmarkedets parter fik set på, om loven var skruet sammen på en hensigtsmæssig måde. Der har ikke i de forløbne 3 år været nævneværdige problemer med loven og det bagvedliggende direktiv. Derfor har man anbefalet, at der sker en udsættelse af revisionsfristen.

Jeg takker for tilslutningen til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Den fg. formand (Birthe Skaarup):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 28:**Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om Lønmodtagernes Garantifond med flere love. (Bortfald af ATP-kompensationsordningen).**

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling

Forhandling**Flemming Oppfeldt (V):**

Dette forslag er en følge af en succes. Det er lykkedes virksomhederne at mindske udledningen af svovl til luften. Vi har altså fået renere luft. Derfor bliver deres energiafgiftsbetalinger ikke så store som tidligere, deres energiregninger bliver mindre. Og derfor er tiden kommet til, at vi fjerner den overflødige ATP-kompensation, altså statens økonomiske kompensation til virksomhederne for energifgifterne. Der er ikke nogen grund til at opretholde en stor tilskudsmaskine, hvorigennem vi efterhånden ville overkompensere virksomhederne for deres bestræbelser. Det er ikke nogen sund udvikling.

Kl. 13.30

Regeringen har lagt en offensiv strategi for at bedre erhvervsklimaet: færre regler, nemmere indberetninger, flere penge til forskning, som hjælper erhvervslivet og endelig et skattestop, som jo også er med til at øge virksomhedernes konkurrenceevne.

Det er alt sammen en del af regeringens økonomiske bestræbelser, og ATP-kompensationen er en del af det.

Dette forslag understøtter regeringens strategi for, at virksomhederne bliver mere konkurrencedygtige, at de kan stå på egne ben og ikke skal være en del af Tilskudsdanmark, og derfor støtter Venstre forslaget.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Lene Jensen som ordfører.

Lene Jensen (S):

Forslaget om ophør af ATP-kompensationsordningen er et forslag, som Socialdemokraterne har støttet før, under og efter den siddende regering kom til.

Faktisk fremsatte SR-regeringen for godt et års tid siden et lignende forslag i forbindelse med augustfinanslovforslaget for 2002. Dengang blev det udråbt til at være en hetz mod erhvervslivet. Man kunne selvfølgelig bruge mange talerminutter her på Folketingets talerstol på at sætte spørgsmålstegn ved, hvad det mon egentlig er, der er sket siden da, eftersom forslaget nu er et af regeringens yndlingsforslag. Det vil jeg undlade.

Jeg vil bare glæde mig over indsigten i, at det ikke handler om at hetze erhvervslivet, men at det rent faktisk handler om at gøre tingene på en rimelig og på en ordentlig måde.